

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

60. An qui cum socio privatim, vel publicè recitat teneatur audire partem
socij? Ex quo deducitur, an reneatur se audire, cum solus quis recitat? Et
an sudus satisfaciat præcepto dicendi Officium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

Tractatus Sextus

452.

ante mediū
in Ref.
not seq. hu-
ius Ref.

3. Respondeo te satisfacere, posséque distribu-
tiones recipere modo postea priuatim suppelas; quæ
non percepisti: quia per te non stetit quominus per-
cepieres, & cum alis in recitatione communicares.
Sic Nauarrus, de orat. cap. 11. num. 41. Monet de
distribut. 2. part. quæst. 2. num. 47. Suarez lib. 4. cap. 30.
num. 15. Bonacina dispu. 1. quæst. 3. punct. 2. §. 1.
numer. 20. Quod autem debas priuatim suppelas
quæ non percepisti conuincit haec ratio: quia par-
tem, quæ non percipis, non potes dici recitales;
quia sola perceptione, seu auditione, tuam efficer
potes: at non recitans officium. Diuinum priuatim
omnibus distributionibus etiam in choro intefit ex
Bulla Pij V. Ergo. Ex qua doctrina Palai communica-
niter à Doctotoribus ut dixi recepta, qui non audit par-
tem socij, non persoluit integrum officium; Di-
cendum est igitur quod ad satisfactionem Praecepti
requiritur ut socij recitationem audias cum eam fac-
ere posses, quia nomine tui facit. Vide Trullenchi,
in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 7. dub. 16. numer. 6. &
Suarez, Lassion, Azorium, Fillitium & alios pe-
nes ipsorum; qui omnes afferunt non satisfacere so-
cium præceptio persolundi Horas Canonicas, si non

Sup. hoc, &
seq. in hoc,
in Ref. an-
t. & le-
gare
ritate
signanter
prope finem
& seq. & in-
fra in Ref.
6. & penult.
cursum in
fiae.

Sup. hoc su-
pra in Ref.
so. §. 1. & le-
gare
etiam aliud
s. eius prima
not.

Sup. hoc su-
pra in addit. postea conf. 4. Socium cuanali officium
Ref. anno.
præterire. §.
ad lin. 4.

Sup. hoc su-
pra in Ref.
so. §. 1. & le-
gare
etiam aliud
s. eius prima
not.

Ex quo deducitur, an teneatur se audire, cum solus
quis recitar?

Et an surdis satisfaciat præceptio dicendi Officium
Diuinum, si recitat cum socio, quem non audit?

Ex p. I. tr. I. & Msc. I. Ref. 6.

Sup. hoc in §. 1. C

Alius passim accidit, & affirmatur olim
Ref. præterire.
ta. & supra
ex Ref. 3. le. ipse in Theologia fundamentali fundam. 35. §. 10.
ge s. & que n. MXCVII. iterum negatiuam sententiam contra
ad §. Nec & ne conatur firmare.
signanter

2. Primo, ait ipse: Non tenetur Sacerdos re-
cipere finem & seq. in Ref. 6.

neque tenebitur audire socij partem cum interna at-
tentione: Ergo non tenebitur auscultare.

3. Secundò, nemo tenetur se audire cum solus
legit; ergo neque duo tenentur se audire cum simul
recitant. Patet, quia cum conceditur ut legant sim-
ul, non imponitur eis noua obligatio, quia antea
carebant; Sed indulget ut labor, & onus dividatur.
Ergo vel se debet audire, qui priuatim recitat,
aut qui cum socio recitat non tenebitur audire so-
cium. Ita Caramuel.

4. Ingeniosa sunt haec, sed contra communem
sententianam Doctorum, & contra proximam omnium
Sacerdotum; Et ideo amicissimus, & doctus Pater
Nicolaus Baldelli in Theol. moral. tom. 2. lib. 3. dispu. 33.
n. 15. & 16. sic asserit, Non est contra integratem
sententiam horarum Canonistarum, si quis alteris versibus
cum socio recitat, dummodo audiat, quod recita-
tur à socio: Nam sicut societas aliquot bonorum
hoc habet ex propria ratione, vt bona ipsa super
quibus contrahitur, evadant communia utique lo-
cio lib. 1. §. in societate ff. pro socio, ita & societas in
recitando officio, recitationem seu partem vnuus fa-
cit communem etiam alteri, & sic utique censetur
integre recitare.

5. Dixi autem, recitationem quæ fit cum socio
altermis versibus, non esse contra integratam offi-
cij, si socius audiat partem socij, quia societas reci-
tationis solum initur quo ad recitationem audi-
bilem; eiusque communicatio solum comple-
tur per auditionem, & ideo si pars quam reci-
tat locus non auditur ab altero, vt certè non
audit quando Socius suam partem submisæ re-
citat, non fit illi communis. Et quemadmo-
dum si utique recitaret ita submisæ vt non audit
rent se inuidem, verè societas ex parte virtuose
est nullæ, & perinde esset ac si utique recitaret
solus, & per se suam medietatem independenter à
socio; Ita & si tantummodo alter submisæ recitat,
verè societas ex parte illius est nullæ, nec suam re-
citionem communicat alteri; sed sibi retinet totam,
quoniam nulliter, & inutiliter. Atque hoc modo,
qui adhibet socium, eumque audit, sed ipse
per se submisæ recitat, & non auditur à socio, in-
tegrè recitat quantum est ex se, & obligationis fa-
tisfacit, cum per se recitet suos versus, & per auditionem
communiter in versibus illius, dum illos
non audit, atque ita socio non satisfaciat ex par-
te sua.

6. Ita optimè Baldellus, cui adde Suarez, de lo-
ris Canon. cap. 12. num. 6. & 7. Bonacinam cap. 3.
punct. 2. num. 16. Castrum Palatum tom. 2. trad. 7.
dispu. 2. punct. 3. num. 7. Escobar à Corro de horis
Canon. question. 4. §. cum socio num. 62. Monetam
de distribut. question. 2. num. 24. Sanchez in opus.
l. 7. cap. 2. dub. 11. num. 1. Faustum de hor. Can. lib. 2.
quæst. 175. Leandrum de præcep. Ecclesiæ tit. 7. dispu.
q. 57.

7. Dico itaque, quod quando cum socio recitas,
debets ita profere verba, vt ipsa socio audiat, si ip-
se obligatus est recitare, alias præcepto non satisfac-
cier, & è contra ipse socio ita debet verba profere,
vt tuilla percipias, si minus præcepto non facies
fatis. Quia oratio alterius tantum potest esse tibi
communis in quantum illam percipis. Quia auditus
loco prolationis succedit; Ideoque diceris recitare,
quæ locutus recitas, quia illum audis.

8. Quæ omnia militant in recitatione, quæ fit
in Choro, & quidem ex opinione doctissimi Cara-
muelis duo absurdia sequentur.

9. Primò quid quis satisfacret præceptio per-
solundi horas Canonicas, dicendo tantum medie-
tatem officij, nam ipse tantum medietatem officij
recitare

De Horis Canonicas, &c. Res. LXI. &c. 453

remiteret, & aliam partem socius, quæ loco sua pro-
ficiens succederet; non auditet: Ergo.

Secundò sequeretur, sordum, satisfacere
præceptio dicendi officium diuinum, si recitaret
socius, & cum socio, quod est contra communem sententiam
Dochorum, ut videre est apud Trullench in Decal.
lib. 10. cap. 7. dub. 16. num. 6. Sanchez in opus-
co. 17. cap. 2. dub. 13. Escobar à Corro de horis
Can. quæphib. num. 5. Faustum de horis Can. q. 238.
dubios.

11. Vnde ex his patet responsio ad argumenta

Communis superius adducta, & ad primum, quod
non tenet Sacerdos recitare suam partem cum in-
tima attentione; ergo neque tenebitur audire socij
partem cum interna attentione: Ergo non tenebitur
solicitate.

11. Relpondo negando consequentiam, quia
secundum nostram sententiam probabilem Ecclesia
præcepit tantum recitationem externam religiosam
horarum Canonicas sine interna attentione; Ex-
egi quis recitat cum socio, non audiendo illum,
non satisfacit præcepto, quia non dicitur totum
totum, nam auditus, ut ait Castrus Palauus vbi
lipis loco prolationis succedit, ergo dicens recita-
re, quia socio recitat, quia illum audis. Ergo illum
non audiendo officium diuinum non persolvitur;
quando vero quis perfoluit horas Canonicas, licet
interna attentione, totum officium recitar, quod ei præcepit Ecclesia. Ergo satisfacit præcepto,
quod non facit recitando cum socio, & illum non
audiendo, vi patet ex superioris dictis.

12. Ad secundum argumentum respondeo cum
& Suarez de Ior. Can. lib. 4. cap. 7. num. 6. Valen-
tia tom. 3. disput. 6. quæst. 2. punct. 10. §. 4. Castro
Pabo tom. 1. disput. 2. punct. 3. num. 6. & alii
in quod est necessarium non fit te ipsum audire, est
tamen necessarium moraliter loquendo, verba ita
diffinire, & clare proferre, vt te ipsum audire possis
ut aliquid impedimentum adit, quia verba, quæ
auditu percipi non possunt non videntur verba,
et quidam motus in gutture, seu inter dentes
sunt, qui potius sunt inchoatio verborum quam
verba.

13. Ergo cum ita quis recitat officium Diuinum,
dictum illud integre recitare, & pronunciare, quod
quidem non sequitur, quando recitat cum socio
illum non audiendo i qui medietatem tantum Offi-
cij præcepit, & alteram medietatem socij non
audit, cuius auditio (vt diximus) loco prolationis
succedit. Ergo cum non audit, non satisfacit præ-
cepto.

14. Dicendum est itaque, quod in primo casu
quando quis solus dicit officium pronunciat verba,
et non audit, ergo satisfacit præcepto: præcep-
tum enim est pronunciandi, non audiendi, ut no-
dus Pater Vercellii in quæst. morat. tractat. 5.
quæst. 5. num. 122. Bonacina de Ior. Canon. disput. 1.
quæst. 3. punct. 1. num. 23. Azotius tit. 1. l. 10. cap. 11.
15. & alii.

In secundo vero casu, quando recitat cum
socio, neque pronunciat medietatem officij, quam
recitat socio, neque illum audit. Ergo nullo modo
potest, quod præcepto satisfaciat. Est igitur dis-
putatio in vitrope calu; Nam in primo casu quis
verbaliter cum Deo loquitur, licet non scipsum au-
dit. In secundo vero nec verbaliter loquitur, nec
illum audit. Ergo oratio non efficitur communis;
neque præcepto non potest satisficeri. Et ita nostram
sententiam præter Doctores citatos, tenet post hac
scripta vtilis P. Stephanus Baunius in præ. benefi-
ciorum disp. 13. quæst. 19. & ex eadem Societa-
tis, que semper fera Doctorum hominum est,

Pater Tamburinus in Decal. part. 1. lib. 2. cap. 5. §. 4.
num. 10. & 11. qui nominatum citans Caramuelum,
noluit suam sententiam approbare; sed alii iudi-
candum remisit.

RESOL. LXI.

In qua hora posse quis dicere Matutinum sequentis
dies? Ex p. 2. tract. 12. Ref. 19.

§. 1. R Espondeo communiter ab hora quartâ
post meridiem. Et ita docet Filliac. tom. 2.
tract. 2.3. cap. 8. Numer. 275 vbi ita ait: Quo-
libet tempore dici potest Matutinum ab hora
quarta post meridiem, quæ Vere, & Autumno;
hoc est, Martio & Aprili in Vege: Septembri &
Octobri in Autumno, coincidit cum hora vige-
sima prima horologij solaris, vel artificialis. Aestate
autem, hoc est, Maio, Iunio, Iulio, & Augusto est
hora vigesima cum dimidia plus minus. Hyeme de-
inde, hoc est, mensie Nouembri, Decembri, Ianuarii &
Februario est circa vigesimam primam
cum dimidia. Galvantis vero in conq. ad Rubr.
Miff. tom. 2. sect. 1. cap. 5. titul. 6. num. 6. Barbosa in
collect. tom. 1. lib. 3. iii. 4.1. cap. 1. num. 5. & Hen-
riq. lib. 9. cap. 24. num. 7. in Glosa, lit. P. putant ab
hora tercia post meridiem Matutinum sequentis dici
perfolui posse: sed hoc non approbat Villalobos in
summ. tom. 1. tract. 24. dub. 12. num. 5. Non reticebo
tamen, Molcel. in summ. tom. 1. tract. 5. cap. 2. n. 9.
& Fabrum de sacra. Ordinis, cap. 24. quæst. 1.
disput. 1. num. 148. docere post horam vigesimam
posse aliquem recitare Matutinum vna cum Lau-
dibus Officij diei crastinæ: vnde secundum illos,
præceptum recitandi Officium Diuinum, incipit a
vespere huius diei vñque ad medianam noctem diei
crastinæ.

RESOL. LXII.

An hora secunda finita post meridiem, recitato Ves-
pere, possit statim quis recitare Matutinum sequen-
tis dies?

Et quid est dicendum, quando Vespera in Quadragesi-
ma recitantur ante meridiem?

Et quid, quando quis recitat hora secunda posse mer-
diem Matutinum sequentis diei, si nondum reci-
tascat Vesperas, & Completorium diei hodiernæ?

Et an hora competens perfolundi omnes Horas debeat
sumi punctualiter, vel parum ante Horam pia-
xim Chori, vel parum post?

Et an hoc parum ante, vel post sit dimidia hora, aut
tres quadrantes, & ad summum unica hora?

Et an sit immunis a culpa Scholasticus, si differat Ho-
ras in vespertinum tempus? Et patt. 4. tractat. 4. &
Msc. Ref. 9.

§. 1. A ffirmatiuam sententiam probabilem esse
solo, pro qua alibi adduxi Fabrum &
Molcelium quatenus dicunt posse recitari hora 20.
qua aliquando est secunda post meridiem; quibus
nunc addo Sanchez in opus. tom. 2. lib. 7. c. 2. dub. 38.
num. 4. loquentem exprefse de hora secunda, & ante-
te omnes Martinum Ledesmam in 2. 4. q. 16. art. 5.
dub. 1. vbi sic ait. Si preces horaria sunt dicenda
priuatim a personis priuatim, absque peccato mortali
possunt dici a vespere vnius diei vñque ad medianam
noctem sequentis diei, hac lege quod in vespere
Non definiat prioris diei solum dicatur Officium matutinum, alia
sed in Ref. 7.

verò